

Wymogi bioasekuracji w gospodarstwie utrzymującym przeżuwacze

1. Wydzielenie w gospodarstwie strefy produkcyjnej, gdzie utrzymywane są zwierzęta i zabezpieczenie jej.
2. Przygotowanie, wyłożenie i utrzymywanie mat dezynfekcyjnych przy wjeździe (wjazdach) do strefy produkcyjnej oraz przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta.
3. Prowadzenie rejestracji wejść osób i wjazdu pojazdów do części produkcyjnej gospodarstwa.
4. Wyposażenie gospodarstwa w sprzęt do prowadzenia doraźnej dezynfekcji w ilości i rodzaju dostosowanych do wielkości gospodarstwa.
5. Wyposażenie gospodarstwa w środki dezynfekcyjne o działaniu przeciwbakteryjnym i przeciwwirusowym w ilości wystarczającej na minimum 7 dni normalnej dezynfekcji.
6. Wydzielenie w gospodarstwie miejsca do izolacji (kwarantanny) zwierząt, oddzielonego litymi ścianami od miejsc gdzie utrzymywane są zwierzęta, wyposażonego w maty do dezynfekcji. Izolacja nowowprowadzanych do gospodarstwa zwierząt powinna trwać minimum 14 dni.
7. Zabezpieczenie pasz i materiałów paszowych przed dostępem dzikich zwierząt oraz ptaków i gryzoni.
8. Używanie do karmienia zwierząt pasz wykonanych z materiałów składowanych w gospodarstwie przez minimum 14 dni (nie dotyczy zielonek).
9. Wyposażenie gospodarstwa w obuwie i odzież używaną wyłącznie do pracy w części produkcyjnej gospodarstwa i używanie jej.
10. Prowadzenie deratyzacji w części produkcyjnej gospodarstwa.
11. Zabezpieczenie zwierząt przebywających na pastwiskach przed kontaktem ze zwierzętami dzikimi

1. Dezynfekcja.

Dezynfekcja (dosłownie oznacza odkażanie) – postępowanie mające na celu niszczenie drobnoustrojów i ich przetrwalników. Dezynfekcja dotyczy przedmiotów i powierzchni użytkowych. Zwykle w gospodarstwie najłatwiej jest prowadzić dezynfekcje chemiczną.

Aby taka dezynfekcja była skuteczna, należy uwzględnić kilka zasad:

- Właściwy środek – najczęstsze przyczyny chorób zwierząt, to bakterie i wirusy. Stosowany środek powinien być skuteczny przeciwko tym drobnoustrojom.
 - Właściwe stężenie – każdy środek do dezynfekcji ma swoje odpowiednie stężenie, w którym działa najefektywniej. Jest ona wskazane na etykiecie lub karcie produktu. Przy sporządzaniu roztworu do dezynfekcji nie należy tego robić „na oko”, tylko zgodnie z opisem na etykiecie (ulotce). Zwykle stosuje się stężenia robocze od ok. 0,5% do 5%.

Poniższa tabela ułatwi sporządzenie roztworów środka do dezynfekcji:

Roztwór	Na 10 l roztworu dezynfekcyjnego	Na 100 l roztworu dezynfekcyjnego
0,5%	10 l wody + 50 g (ml) środka	100 l wody + 0,5 kg (l) środka
1 %	10 l wody + 100 g (ml) środka	100 l wody + 1 kg (l) środka
2%	10 l wody + 200 g (ml) środka	100 l wody + 2 kg (l) środka
5%	10 l wody + 500 g (ml) środka	100 l wody + 5 kg (l) środka

- Właściwy czas działania – każdy środek do dezynfekcji potrzebuje czasu, aby skutecznie działać. Każda dezynfekowana powierzchnia i sprzęt powinien być zwilżony roztworem dezynfekcyjnym przez około 10 minut.
- Odpowiednia świeżość roztworu – każdy środek do dezynfekcji po rozcieńczeniu stopniowo zaczyna ulegać rozkładowi traci zdolności bakterio i wirusobójcze. Na etykiecie (ulotce) dotyczącej środka powinien być napisany czas działania po rozpuszczeniu. Jeżeli takiego określenia nie ma, należy przyjąć, że jest to 24h i codziennie należy sporządzać nowy roztwór. **Nie należy stosować starych roztworów dezynfekcyjnych, bo nie będą skutecznie działać.**
- Czystość dezynfekowanej powierzchni lub przedmiotu - dezynfekcja nie zastępuje mycia – aby środek do dezynfekcji zadziałał, dezynfekowana powierzchnia musi być czysta. Jeżeli jest zabrudzona np. ziemią i błotem, kizsonką czy nawozem, należy przed dezynfekcją umyć ją wodą albo wodą z detergentem (np. płynem do mycia naczyń). W innym przypadku środek dezynfekcyjny nie dotrze do dezynfekowanej powierzchni.

Środkami inaktywującymi wirus pryszczycy są:

- wodorotlenek sodu (2%)
 - węglan sodu (4%)
 - kwas cytrynowy (0,2%)
 - kwas octowy (2%)
 - podchloryn sodu (3%)
- peroksymonosiarczan potasu/chlorek sodu (1%)
 - dwutlenek chloru